

Prima instanță: Judecătoria Rezina (jud. A. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu)

DECIZIE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Ala Cobăneanu

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Cobzar”, în proces de lichidare, reprezentată de Anton Jerebțov, împotriva deciziei din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Aurelia Todua împotriva Societății pe Acțiuni ”Cobzar” cu privire la încasarea împrumutului și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 01 decembrie 2014, Aurelia Todua s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cobzar” solicitînd încasarea datoriei în sumă de 102022,24 lei și taxa de stat în sumă de 3060,67 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 26 februarie 2014 a încheiat cu SA „Cobzar” contractul de împrumut nr. 1, conform căruia a împrumutat pîrîtului suma de 90921,72 lei cu termenul de rambursare pînă la data de 30 septembrie 2014.

Ulterior, la data de 04 iunie 2014, a mai încheiat un contract de împrumut cu pîrîtul, conform căruia i-a împrumutat suma de 11100,52 lei cu termenul de rambursare pînă la data de 30 septembrie 2014.

Menționează că, la scadență, datoria nu i-a fost restituită.

La data de 20 octombrie 2014, a preavizat pîrîtul, solicitîndu-i achitarea datoriei pînă la data de 31 octombrie 2014. Însă, răspuns nu a primit.

Prin hotărîrea din 23 decembrie 2014 a Judecătoria Rezina s-a admis integral acțiunea depusă de Aurelia Todua și s-a încasat de la SA „Cobzar” în beneficiul Aureliei Todua datoria în sumă de 102022,24 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3060,67 lei, în total suma de 105082,91 lei.

Prin decizia din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea apelantului – administratorul fiduciar al SA ”Cobzar” privind scutirea de la plata

taxei de stat și a fost scutit de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel; s-a respins cererea de apel depusă de SA "Cobzar" și a fost menținută hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătorei Rețina.

La data de 25 mai 2016, SA "Cobzar" în proces de reorganizare și lichidare, reprezentată de Anton Jerebțov, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a pretențiilor Aureliei Todua înaintate împotriva SA „Cobzar”.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele.

În conformitate cu prevederile art. 238 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de fond apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii.

Menționează că, prin încheierea nr. 2c-256/2014 din 23 iulie 2014 a Judecătorei Comerciale de Circumscripție a fost instituită administrarea fiduciară asupra patrimoniului SA „Cobzar”, a fost desemnat administrator fiduciar ÎI „Jerebțov Anton”, deținător al certificatului de perfecționare profesională nr. 14271 din 11 decembrie 2009. Concomitent, a fost obligat organul executiv-directorul SA „Cobzar”, care la moment era Aurica Corcescu (Platon) și contabilitatea (contabilul-șef) să transmită administratorului fiduciar desemnat, gestiunea patrimoniului societății pe acțiuni în bază de bilanț și inventar, împreună cu registrele, actele contabile, financiare, de constituire a societății, alte acte ce țin de activitatea comercială a întreprinderii și ștampilele acesteia și să nu creeze administratorului fiduciar impedimente în desfășurarea activității.

Declară că, la data de, 24 iulie 2014 a fost emis ordinul nr. 3, conform căruia a fost suspendată acțiunea contractului individual de muncă încheiat cu administratorul întreprinderii Aurica Platon. Acest ordin a fost recepționat de Aurica Platon la data de 28 iulie 2014, conform avizului de recepție nr. 43367 din 25 iulie 2014.

Încheierea nr. 2c- 256/2014 din 23 iulie 2014 a Judecătorei Comerciale de Circumscripție a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat în Registrul de stat al persoanelor juridice la data de 04 august 2014.

Prin decizia din 24 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost menținută încheierea nr. 2c-256/2014 din 23 iulie 2014 a Judecătorei Comerciale de Circumscripție privind instituirea administrării fiduciare asupra patrimoniului SA „Cobzar”.

Remarcă că, la data depunerii cererii de chemare în judecată-01 decembrie 2014, Aurelia Todua nu a anexat Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice a SA „Cobzar”, astfel, tăinuind informația referitor la desemnarea lui în funcția de administrator fiduciar al SA „Cobzar”. Însă, instanța de fond, fără a verifica informația din Registrul de stat al persoanelor juridice a SA „Cobzar”, primește în procedură cererea de chemare în judecată. Aurica Corcescu care a fost obligată să transmită administratorului fiduciar ștampila societății prin încheierea din 23 iulie 2014, depune o referință cu ștampila SA „Cobzar” la materialele cauzei prin care recunoaște cererea de chemare în judecată, motivând neachitarea pretinsei datorii

prin lipsa surselor financiare.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2014 a Judecătoria Rezina, în mai puțin de o lună de la depunerea cererii, se admit pretențiile înaintate de Aurelia Todua în lipsa unor probe veridice și suficiente care ar indica la temeinicia pretențiilor Aureliei Todua.

Sușine că, din înscrisurile prezentate întru confirmarea datoriei existente, nu rezultă că Aurelia Todua ar fi făcut careva achitări, or, din aceste înscrisuri nici nu rezultă că intimata a acordat cu titlu de împrumut recurentului suma de 102022,24 lei, care a fost în mod ilegal încasată de prima instanță. Totodată, ordinele de plată enumerate vizează ca plătitori pe Aurica Corcescu, care era administrator al SA „Cobzar” și soțul acesteia Ion Corcescu. Circumstanțele menționate denotă că hotărârea judecătorească la care face trimitere instanța de apel a fost executată de însăși SA „Cobzar” prin administrator din mijloacele bănești proprii ale societății și nu avea necesitatea de a contracta careva împrumuturi, or, aceste contracte de împrumut evident că sunt fictive și la rîndul lor sunt contestate în Judecătoria Rezina de lichidatorul SA „Cobzar”.

Accentuează că, nu există nici o dovadă că suma pretinsului împrumut ar fi intrat în societate. În contabilitate nu este reflectată o asemenea sumă ca fiind împrumutată de la intimata Aurelia Todua, iar contractele de împrumut anexate la materialele cauzei lipsesc. De fapt asemenea contracte nu au fost încheiate între SA „Cobzar” și Aurelia Todua.

Opinează că, concluzia instanței de fond și instanței de apel precum că achitarea sumelor de 90921,72 lei, 10736, 51 lei și 364,01 lei au fost efectuate în vederea stingerii obligațiilor SA „Cobzar” față de SRL „Policadran” în vederea executării hotărârii din 02 mai 2012 a Judecătoria Rezina din contul mijloacelor bănești împrumutate de Aurelia Todua conform contractului în litigiu, rezultă din interpretarea eronată a circumstanțelor cauzei și aprecierea arbitrară a probelor. Astfel, soluțiile instanțelor ierarhic inferioare sunt greșite și urmează a fi anulate.

Invocă că, din materialele dosarului rezultă cert că Aurelia Todua nu a prezentat probe pertinente în vederea confirmării creanței în sumă de 102022,24 lei.

Relevă că, la examinarea cauzei, atât prima instanță, cât și instanța de apel au omis să determine legea aplicabilă soluționării pricinii, contrar dispozițiilor art. 238 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Conform art. 3 alin. (1) al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, contabilitate de casă - bază de contabilizare conform căreia elementele contabile sînt recunoscute pe măsura încasării/plății mijloacelor bănești sau compensării în altă formă; document primar -confirmare documentară (pe suport de hîrtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment.

Precizează recurentul că, rezultînd din prevederile art. 17 alin. (1), art. 19 alin. (1), (2) și (3) al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, se interzice deținerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora și a faptelor economice fără documentarea și reflectarea acestora în contabilitate. Faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după

producerea evenimentului, fiind utilizate formulare tipizate de documente primare, aprobate de Ministerul Finanțelor. În lipsa formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile entității, entitatea elaborează și utilizează formulare de documente, aprobate de conducerea ei, cu respectarea cerințelor alin.(6).

Iar, conform pct. 1 și 2 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992, toate întreprinderile de stat, cooperatiste, pe acțiuni, de arendă colective, mixte, obștești etc., asociațiile, organizațiile și instituțiile, indiferent de statutul lor juridic, sînt obligate să consemneze mijloacele lor bănești în instituțiile financiare.

Afirmă că, suma de 102022, 24 lei pretinsă de Aurelia Todua, sumă ce ar fi fost acordată cu împrumut SA „Cobzar”, nu este justificată documentar și nici nu există careva acte care să confirme efectiv acordarea împrumutului.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 29 martie 2016, iar recursul a fost declarat de către Anton Jerebțov –lichidatorul SA „Cobzar” în proces de lichidare la data de 25 mai 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 13 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificînd legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SA „Cobzar” în proces de lichidare, reprezentat de Anton Jerebțov, va casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe și va pronunța o nouă hotărîre de respingere a cerințelor înaintate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art. 118 alin.(1), (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească

pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Atât instanța de apel, cât și prima instanță, fiind investite cu judecarea pricinii în speță, rezultând din temeiurile și obiectul acțiunii, incorect au concluzionat asupra temeiniciei cerințelor înaintate de Aurelia Todua în partea încasării datoriei în mărime de 102022,24 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3060,67 lei din contul SA „Cobzar”.

La caz, Colegiul notează că prin acțiunea depusă la data de 01 decembrie 2014, Aurelia Todua pretinde încasarea datoriei în mărime de 102022, 24 lei, sumă acordată cu titlu de împrumut persoanei juridice SA „Cobzar” (f.d.3).

În acest sens, prezintă contractul de împrumut nr. 1, conform căruia Aurelia Todua ar fi acordat SA „Cobzar” la data de 25 februarie 2014 cu titlu de împrumut suma de 90921,72 lei, devenind scadent la data de 31 septembrie 2014 (f.d.9) și contractul de împrumut nr. 2, conform căruia Aurelia Todua ar fi acordat SA „Cobzar” la data de 04 iunie 2014 cu titlu de împrumut suma de 11100,52 lei, devenind scadent la data de 31 septembrie 2014 (f.d.10).

Conform art. 867 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 871 alin. (3) Cod civil, în cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligația de a restitui suma nominală primită fără a ține cont de variațiile valorii banilor.

Colegiul notează că din textul contractelor menționate supra se distinge faptul că sumele acordate cu titlu de împrumut vor fi transferate pe contul împrumutatului, în speță SA „Cobzar” sau vor fi eliberate integral în numerar la data semnării contractului, conform pct.2.1 din Contracte (f.d.9-10).

În această ordine de idei, Colegiul relevă că careva confirmări care să ateste transferarea pe contul SA „Cobzar” sau eliberarea acesteia în numerar a sumelor pretinse a fi împrumutate, la materialele pricinii lipsesc.

Colegiul reiterează că se pretinde că sumele ar fi împrumutate persoanei juridice SA „Cobzar”.

În contextul dat, Colegiul remarcă că Legea contabilității prevede obligația persoanelor juridice de a contabiliza operațiunile economice efectuate, în acest sens fiind eliberate documente primare, ce constituie confirmări documentare (pe suport de hârtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment.

Prin urmare, Colegiul decelează că reclamanta, rezultând din obligația sa de a dovedi circumstanțele invocate în conformitate cu prevederile art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, nu anexează careva confirmări care să justifice acordarea, „de facto”, a împrumutului.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare eronat au concluzionat asupra temeiniciei pretenției înaintate, or, însăși încheierea contractului de împrumut nu atestă și acordarea, de fapt, a sumei împrumutului.

Mai mult, conform art. 17 alin. (1) al Legii contabilității nr.113 din 27 aprilie 2007, deținerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora și a faptelor economice fără documentarea și reflectarea acestora în contabilitate se interzic.

Conform art. 19 alin. (1), (2) al Legii contabilității nr.113 din 27 aprilie 2007, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

În contextul normelor precitate, Colegiul reliefa că la materialele pricinii lipsesc careva confirmări în acest sens, aspect eludat și de instanțele ierarhic inferioare.

Or, axându-se pe referința depusă de Aurica Corcescu (Platon)-administratorul SA „Cobzar”, care nu este datată, conform căreia ar recunoaște existența datoriei pretinse de Aurelia Todua (f.d.15), instanțele ierarhic inferioare au omis a verifica și împuternicirile acesteia, în condițiile când la referința depusă nu a fost anexat Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice. La fel, acest Extras nu a fost anexat nici la cererea de chemare în judecată, argument invocat și de recurent.

Tot aici, este de menționat că referința depusă nu conține nici o ștampilă a instanței de judecată care să confirme înregistrarea acesteia, or, Aurica Corcescu (Platon) ca administrator al SA „Cobzar” nu s-a prezentat în ședință de judecată pentru a depune această referință, ceea ce se confirmă și prin procesul verbal al ședinței de judecată (f.d.16-17).

La caz, Colegiul reține și argumentele recurentului invocate în acest sens, deoarece prin încheierea din 23 iulie 2014 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție a fost instituită administrarea fiduciară asupra patrimoniului SA „Cobzar”, iar ÎI „Jerebțov Anton” a fost desemnat ca administrator fiduciar. Concomitent, au fost obligate organele de conducere ale SA „Cobzar” să transmită gestiunea patrimoniului societății pe acțiuni în bază de bilanț și inventar, registrele, actele contabile, financiare, de constituire și alte acte ce țin de activitatea societății (f.d.24). Încheierea din 23 iulie 2014 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție a fost menținută în vigoare prin decizia din 24 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău (f.d.25-27). Faptul desemnării ÎI „Jerebțov Anton” ca administrator fiduciar, a fost publicat și în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Colegiul reiterează că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe rezultând din prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, nu a luat în considerare înscrisurile prezentate de lichidatorul SA „Cobzar” care atestă că la examinarea pricinii gestiunea patrimoniului SA „Cobzar” era transmisă prin încheiere ÎI „Jerebțov Anton”-administratorul fiduciar.

De asemenea, Colegiul consideră eronată constatarea instanței de apel precum că actele cauzei atestă că sumele de 90921, 72 lei, 10736, 51 lei și 364, 01 lei au fost transferate în vederea stingerii obligațiilor SA „Cobzar” față de SRL „Policadran”, or, ordinele de plată nr. 56 din 25 februarie 2014, nr.18 din 04 iunie 2014, nr.14 din 23 iunie 2014 sunt executate din numele Auricăi Corcescu și Ion Corcescu (f.d.6-8).

Astfel, Colegiul relevă că din contractele de împrumut încheiate nu se profilează că sumele pretinse a fi împrumutate ar fi în scopul stingerii datoriei SA „Cobzar” față de SRL Policadran”.

Tot aici, este de menționat că sumele în contul SRL „Policadran” au fost efectuate prin transfer de către Aurica Corcescu și Ion Corcescu în contul datoriei SA „Cobzar” conform deciziei judecătorești nr. 2a-2738/12 din 23 decembrie 2013. Pe când, sumele împrumutate de Aurelia Todua se pretind a fi împrumutate SA „Cobzar”, însă careva operațiuni economice în acest sens nu au fost înregistrate în contabilitatea SA „Cobzar”, fapt menționat și supra.

Prin urmare, nu constituie decît o asumptie ipoteza instanței de apel precum că din contul mijloacelor bănești pretinse a fi împrumutate de către Aurelia Todua către SA „Cobzar” ar fi stinsă datoria față de SRL „Policadran”, or, careva documente primare în acest sens nu au fost prezentate.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că rezultînd din prevederile art. 871 alin. (3) Cod civil, în cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligația de a restitui suma, pe cînd, la caz împrumutul, „de facto”, nu a fost confirmat.

În consecință, SA „Cobzar” nu are careva obligații față de Aurelia Todua, or, însăși perfectarea contractelor de împrumut nu atestă și acordarea împrumutului, ci doar o obligație asumată în acest sens de a transfera sau a acorda împrumutul, care urma a fi însoțită și de careva acte contabile, deoarece ține de operațiuni economice pretinse a fi efectuate cu o persoană juridică.

Colegiul relievă că obligația acordării împrumutului de către împrumutător se consideră executată din momentul transmiterii împrumutatului a sumei de bani sau transferării sumelor de bani pe contul bancar a împrumutatului, ceea ce la caz lipsește, deoarece careva acte confirmative în acest sens nu au fost prezentate, argument invocat și de recurent și care este relevant speței.

În atare circumstanțe, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Aurelia Todua împotriva Societății pe Acțiuni „Cobzar” cu privire la încasarea împrumutului în mărime de 102022,24 lei.

Cu referire la cheltuielile de judecată pretinse de reclamantă în cererea de chemare în judecată, Colegiul conchide că acestea rămîn pe seama reclamantei, rezultînd din prevederile art. 94 Cod de procedură civilă.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate contrar normelor de drept în raport cu circumstanțele pricinii, prin interpretarea eronată a acestora, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de admite recursul declarat de lichidatorul SA „Cobzar” în proces de lichidare, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care se resping pretențiile înaintate.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Cobzar” în proces de lichidare, reprezentată de Anton Jerebțov.

Se casează decizia din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 23 decembrie 2014 a judecătoriei Rezina, adoptate în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Aurelia Todua împotriva Societății pe Acțiuni ”Cobzar” cu privire la încasarea împrumutului și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

-Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Aurelia Todua împotriva Societății pe Acțiuni ”Cobzar” cu privire la încasarea împrumutului și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători:

Ala Cobăneanu

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală